

CSONTOS JÁNOS

Illuzionizmus

*A fő, hogy léteznek illúziók.
Történetek a szétfolyó időben.
A lélek többé nem lesz már erőtlén,
mert behálózzák ő scenáriók.*

*A mítosz akár egy segédvonal,
mi átlendít az élet buktatóin.
Míg kisgyermekként ugráltál a Zsórin,
már megfogant a szívedben a dal.*

*S a színhelyek – mind-mind önkényes Éden –
úgy kaptak ellenpontot fenn az égen,
hogy csillagász sem köthetett bele.*

*S bár elpusztíthatatlan lett a suskus,
az életmentő illuzionizmus
a létezésednek jobbik fele.*

Négy évszak

*Bágyadt, füstszagú őszi versek
Barna Bakák, bíbor Budák
Fogaim alatt körte herseg
Nézem a sompolygó Dunát*

*Támad a tél elégiákkal
Súlyos Pilinszkyk, Rónayk
Az élet megadásról tárgyal
Ugyan ki bírna szóra itt*

*Rügyet pattint a tavasztündér
Vidor Utassyk, Péntekék
Kínálnak végleg odatüntér'
Sárga szirmot és kék eget*

*Aratáskor a bandagazda
Dévaj Faludy, dús Weöres
Elhullott mag a hanga-gazba'
Poézisunk is körkörös*

Megkésett koccintás

Zsille Gábornak

*Elszerződöttetett magyar falvak
a polák Tátra két oldalán:
nevek, mik elhomályosultak,
s kompenzációként talán
e kéttucat helységért cserébe
fénylik Kisárva temploma,
magyar szenteknek menedéke,
megfakult álmoknak hona.*

*Nevezd bátran Galiciának:
Kislengyelországból nem ért
sem a jókedély, sem a bánat;
nem adnád úgysem semmiért,
hogya gurálok adomáznak
kamasz Dunajec tutaján,
mint lagziban a botos násznagy,
tobzódsz szabadon és buján.*

*S járod soktornyú magyar Krakkót,
hol otthon van a szerelem,
s hol a barátság mindig megvolt
rokon-barázdált szíveken,
s ma is kerülhet még tolvajkulcs
strófák és ideák között,
s mielőtt végképp holtra halkulsz,
más álmokhoz is lesz közöd.*

*Késhetnek gyönyörök és díjak,
zsendülnek a bölényfüvek,
vodkában ázik kedv és írmag,
örvendezni nem kortünet,
mégis ha koccintásra lódul
két versviselt írói kéz,
alkohol zsibbaszt nyugtatóul,
s megvillan részben az egész.*